

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

WWW.KOLPING.HU

„Imádkozzatok a gyűlölet-katlan kialvásáért,
az áldozatos szeretet föllobbanásáért...”
(Mindszenty)

Gyalogos

MINDSZENTY ZARÁNDOKLAT

a Városmajorból Máriaremetére

a Szent Erzsébet Jubileumi Évben

2007. szeptember 15-én, szombaton

- Gyülekező: 7 órától a Városmajorban
- Indulás: 8 órakor
- A zarándoklatot dr. Udvardy György püspök úr, Bíró László püspök úr és Lambert Zoltán kanonok, plébános vezeti
- Szentmise: 12 órakor Máriaremetén
- A szentmisét dr. Erdő Péter bíboros úr, Magyarország primása, esztergombudapesti érsek mutatja be

Kérjük, hogy a zarándokok URH vételére alkalmas rádiót hozzanak magukkal, mert a Mária-Rádió (FM 94,2) keresztül ne tudnak kapcsolódni a közös énekbe és imába.

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

2. oldal

*Együtt
egy új kezdet*

3. oldal

Beszélgetés
pápai Kolping család
elnökével
Körös Norbert-el

4. oldal

VÁROSMAJOR – MÁRIAREMETE

Jubileumi
zarándoklat

6. oldal

Aranymisés
a Körmenyi Kolping
Család prézese

8. oldal

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

12. oldal

Száz művész
száz alkotását
mutatják be
a Szent István
Bazilika
altéplomában

14. oldal

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

Az egyetemen.

Kolping a jó végzett érettségi vizsgálat után, 1841 április végén indult útnak München felé, hova május elején ért. Új világ tárult fel itt előtte, melyet addig jobbra csak könyvekből ismert. Az első estén, 3-án ezeket írja újból naplójába:

Bajorország fővárosában vagyok, ahol senkit nem ismerek, s mégis itt végzem majd tulajdonképpen tanulmányaimat. Egy futó tekintetre vállalkozásom talán különösnek látszik, de én tudom, hogy Isten keze vezérlett ide, mert ő adta meg a szükséges eszközöket. És mivel eddig lépten nyomon élveztem gondviselése áldásait, ezentúl is nyugodtan bízhatom magamat vezető kezére. Messze jöttem hazulról, s amikor eljöttem, csak nagy nehezen fojthattam vissza könnyeimet, melyeket a szeretet ereje már már szemembe csalt. Jól tudom, hogy annyi szeretetet és ragaszkodást, mint otthon, nem találok az egész föld kerekiségén sehol sem. Ez a szeretet adott kezembe útlevelet az idegen földre, és én erősen érzem tartozásom súlyát. E tartozás nem erkölcsi, és nem is nyugtalanítja a lelkiismeretet, a hála tartozása ez, melyet mással mint szívem meleg érzésével nem viszonzhatok... Szobácskámiban ülök, s Stagus fogadónál, és visszagondolok ép oly gyors, mint szerencsés utazásomra. A legkisebb baj sem ért, mintha csak Isten angyala vitt volna kezén. Semmit sem vesztettem vagy felejtettem el, egészséges jókedvű voltam, és sokat tapasztaltam az úton. Az idő is kedvezett, nem hiába kívántak enyéim sze-

rencsés utat, és nem hiába imádkoztak értem. Hogy feldobbant szívem ma reggel, midőn a hatalmas királyi várost legelőször megpillantám...

Ifjú hév lelkesít, és az öröm nem enged panasznak helyet ajkaimon. Igen kedveseim, én boldog vagyok, csak értetek imádkozom még, és azután először alszom Münchenben. Isten oltalma legyen veletek, és velem és az ő áldása hozzon sikert munkámra.

Kolping nagy szorgalommal kezdett tanulmányihoz és csakhamar megnyerte tanárainak szeretetét. Különösen Döllinger és Windischmann érdekelték, az első, mint a tudomány kiváló mestere, a másik mint nagy emberismerő és gondos lelkiatya. Haneberg, Herb, Döllinger, Stadlbauer, Reithmayr és Görres tanárok előadásait hallgatta. És mialatt nagy előszeretettel tanult, nem mulasztotta el gondosan megfigyelni az országot és annak lakosait sem, és miként naplójának számos jegyzete bizonyítja, egész érdeklődéssel, tanulmányozta München benső vallásos életét, és a művészet ama kincseit, melyekben München Lajos király bőkezősége folytán, annyira gazdag. Érzelmes igazán rajnavidéki természete folytán mindent, ami csak szemébe ötlött, élénken megfigyelt, gazdagítva értelmének és szívének kincstárát. A tudós férfiak között, akikkel érintkezett, legtöbbször bécsülte a jeles Windischmann, aki mint említők, gyóntató atyává és lelki vezérévé választott. Bizony mondom így ír 1841 május 31-én a választás kitűnően sikerült, Ez ember jól értet-

te, hogyan kell Kolping szívét lángra lobbantani. Elhatározásom, hogy minden erőmet, Istennek szentelem, soha nem volt olyan szilárd mint most, így ír Kolping egy nála végzett gyónás után. Tanáraitól így nyilatkozik: Remek papok, kik azon tudatban, hogy jó ügyet szolgálnak, egyesült erővel és szakadatlanul munkálkodnak! Igazi keresztény szellem uralkodik itt, mely pártoskodást nem ismer. Vajha nekünk is otthon újra ilyen katolikus egyetemünk és ilyen tanáraink lehetnének. – még minden jobbra fordulna, de így! – Emeld fel Uram kezedet, és szabadíts meg minket ellenségeink sokaságától. (1841. május 20) A münchenieket csendesebbeknek tapasztalja, mint a lármás rajnavidékieket, az uralkodó hang a városban mérsékelt, feszes és fővárosias, a műveltek modora pedig nagyon udvarias.

Idővel néhány jó házba jutott be Kolping, a többi között Phillips tanár házába, kinek őt Möller löweni tanár ajánlotta, Schwarz tanárhoz, ki könyvtárát bocsátotta rendelkezésére, és Stupp úr családjához, hova Lechenich esperes egy levele folytán nyert bebocsátást. Lassankint München minden nevezetesebb templomát is meglátogatta, de különösen a – Mindszentekről – nevezett udvari kápolna nyerte meg tetszését. Ide szokott vasárnaponként a főisteniszteletekre járni, melyet rendszeren dr. Hauber Mihály prépost tartott.

SCHAEFFER SEBESTYÉN, A KATOLIKUS LEGÉNYEGYLET VEZÉRELNÖKE KÖLNBN KIADTA A SZENT-ISTVÁN-TÁRSULAT 1887

Együtt egy új kezdet

„Veni Sancte Spiritus” – „Jöjj Szentlélek Úristen”, hangzik az új iskolaév kezdetén minden hívő ajakról az egyház ősi éneke, „Nélkülem semmit sem tehetek” – mondja az Úr Jézus Szent János evangéliumában. A kezdet nehézsége abból fakad, hogy úgy érezzük, a bajban magunkra vagyunk hagyva. A magunkra-hagyottság érzése idegességgel, türelmetlenséggel, agresszivitással tölt el bennünket. Ez a lelkület pedig mérgezi környezetünket. Aki elfordul az Istentől, az magára marad és jogos a félelme, mint a Paradicsomból kiűzött Ádámnak, vagy később a testvérgyilkos Káinnak. Aki hetvenkedve azt gondolja, hogy Isten nélkül is megy majd neki, az sem tud szabadulni a jövő ki-

számíthatatlan, nem várt eseményeitől, hiába hivatkozik a maga erejére, összekötéseire, hatalmára, pénzre. Loyolai Szent Ignác tanácsát kell megfontolnunk: Úgy imádkozzál, mintha minden Istennel volna. S úgy dolgozzál, mintha minden rajtad volna. A Szentlélek Úristen Jézus lelke, aki Isten művének folytatója a történelemben. Vigasztalóként, „mellénkálló”-ként, pártfogóként és „ügyvédünként” küldte nekünk az Údvözítőt. Ő a gyöngéket megerősíti, a botladozókat fölemeli, a szomorúkat megvigasztalja, a kételkedőket hívővé teszi, a haragvók szívébe megbocsátást visz, a tudatlanként értelmét megvilágosítja, a gyengéket erőlelkűvé teszi. Minderre mennyire szükségünk van az

új tanév kezdetén! Ám e szellemi hatásokat csak akkor tapasztaljuk meg életünkben, ha együttműködünk Isten Szentlelkével. Az együttműködés feltétele: légy becsületes, igazmondó, egyenes lelkű, megbízható, dolgozó, kötelességet teljesítő, ne a magad hanem a másik ember hasznát kereső ember. Légy tisztaszívú, senkinek és semminek ne légy a rabja. Legyél imádságos ember. A többit bízd a Szentlélekre. S akkor nem kell „önmagadat megvalósítani”. Majd „megvalósít” téged a Szentlélek, s akkor azzá leszel, akinek igazában lenned kell. Így az új kezdet nem félelem és szorongás, hanem öröm lesz számodra.

DR. BOLBERITZ PÁL ORSZÁGOS PRÉZES

Ünnepi évnyitó értekezlet 2007 augusztus 27.

Ünnepi szentmisével kezdődött a Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervelet évnyitó értekezlete (KOSZISZ) a Huba u.-i iskola kápolnájában.

Dr. Bolberitz Pál országos prézesünk szentbeszédében kihangsúlyozta, mennyire fontos az összetartás, mert csak így biztosítható a Kolping mozgalom és a Kolping intézmények jövője.

Az ebédszünet után Lang György tiszteletbeli elnök mondott buzdító beszédet felelevenítve a Kolping mozgalom elmúlt 150 évének jelentősebb pillanatait.

Juhász Imre atya, a KOSZISZ kinevezett igazgatója, keleti körzeti prézes, beszédében megköszönte mindazok munkáját akik segítettek mindabban, hogy idáig jutot-

tunk, majd kiosztotta az intézményvezetők részére a kinevezési okmányokat.

Kovács László elnök úr is köszöntötte a megjelent országos vezetőség tagjait az intézményvezetők kérve mindenkiket a további jó együttműködésre, kitartó munkára.

Felszólalt még Arany Vera szociális referens, Ludnik Ferenc gazdasági és Kucsák Béla oktatási referensek.

Összességében elmondhatjuk, hogy egy nagyon

jó hangulatú biztató évadnyitó értekezleten vagyunk túl, amiért is külön ki kell emelni Szax László úr munkáját, aki fáradhatatlanul dolgozott azon, hogy az intézmények adminisztratív átállása akadálytalanul megtörténjék.

NAGY SÁNDOR
ORSZÁGOS TITKÁR

Dr. Bolberitz Pál országos prézesünk misét celebrál.
Koncelebrálnak: Juhász Imre (balról)
és Fodor Balázs (jobbról) körzeti prézesek.

Beszélgetés a pápai Kolping család elnökével Kőrös Norbert-el

– Elnök Úr, te már sok éve vezeted a pápai közösséget, beszélj nekünk arról, hogy és mikor találkozta a Kolping mozgalommal?

– dr. Mail József a pápai Kálvária egyházközség plébánosa beszélt nekünk Kolpingról és az Ő művéről még 1991 júliusában. Mivel az egyházmegyében már több Kolping Család működött, részt tudtunk venni ismerkedésként egy körzeti rendezvényen Jásdon, Mária völgyében.

A találkozó nagyon jól sikerült. Láttuk, hogy azok a közösségek akiknek azonos céljaik vannak, milyen jól tudnak együtt gondolkodni, játszani, közös programokat szervezni. Azon a napon kialakult barátságok máig is élnek még.

Hazafelé már tudtuk, hogy mi is megalakítjuk a Kolping Családunkat.

Az 1991. augusztus 10-i alakuló ülésünkön 59 tag írta alá a jelentkezési szándékát.

A jelenlévők között volt Szabó Lajos bácsi is, aki a jogelőd Katolikus Legényegyletnek is tagja volt.

– Mi az ami meglepett, megfogott?

– A hosszú ideig való bezártság után lehetőség nyílt az ismeretség bővítésére, másokon való segítségre, és barátságok kialakulására.

Megalakulásunk után az ország szinte minden részén személyes és Családszintű barátságok alakultak. Hamarosan célt adtunk minden találkozásunknak.

Nagyon fontos volt felkutatnunk a Kolping család gyökereit a városban. A pápai Katolikus Legényegylet „örök ifjú” tagja Szabó Lajos bácsi mesélt nekünk a Egyület működéséről, tagjairól. Az ő ösz-

szállítása a múltból olyan értékes gazdag anyag, amely magas mércét állított elénk örökösökre.

Tőle tudtuk meg hogy a régi Legényegyleti Zászló is megvan még. Igaz rossz állapotban volt, de mi restauráltattuk és 1995. május 20-án a Szent István templom felszentelésének 200. évfordulóján szép ünnepségen dr. Bolberitz Pál országos prézes újra felszentelte. Itt már sok Kolping család küldöttje is velünk ünnepelt.

– Mire vagy a legbüszkébb az alakulás óta?

– A sok öröm, amit a tagjainknak tudtunk szerezni a legnagyobb öröm.

A Kolping Akadémiai előadásokon nem csak a tagjaink, hanem a város polgárai is nagy számmal vehettek és vettek is részt.

Gyűjtéseinkkel, pályázatainkkal sok rászorulón tudtunk segíteni.

Megszerveztük a „Készítsd magad az ajándékot!” akciót és árusítást, aminek bevételéből a frissen alakult Katolikus óvodának vettünk ajándékot.

Gyümölcsöző kapcsolatot építettünk ki a pápai Ipartestülettel, a Nyugdíjas Egyesülettel, az Egyesített Szociális Intézménnyel. A Református Gimnázium ad helyet a Kolping Akadémia rendezéséhez.

A fiatalok által szervezett Kolping bálók bevételeiből mindig jótékony célokat támogattunk – Óvodák, Kórház, katolikus Iskola, Szent József kápolna, hajléktalankok, fogyatékosok.

A Weilheimi Kolping Családdal testvéri partnerkapcsolatot ápolunk.

Talán ennyi is elég ok a büszkeségre.

– Magadról is mondj pár szót!

– Egy mélyen vallásos falusi nagy családban nőttem fel. Heten vagyunk testvérek.

A premontrei nővérekhez jártam óvodába iskolába.

Nagy törés volt az életemben 20 éves koromban, amikor egy munkahelyi baleset után az egyik lábamat amputálni kellett. A szüleim szeretete és a hitem segített át ezen.

Két gyermekem van, és a lányom részéről már dédnagypapa. Már nyugdíjas vagyok.

Nagyon nehéz élet áll mögöttem, sok szenvedéssel, küzdelemmel. A Kolping közösség ezek elviselésében is támaszom volt mindig.

Amikor Pápán új elnököt választottak Csonka Ferenc személyében, téged búcsúztatott a közösséged. Jelen voltam a közgyűlésen és éreztem a szeretetet, amely feléd áradt. Tiszteletbeli elnök maradtál.

A körzet nevében szeretném én is megköszönni a munkádat, lelkes hűségedet, és kívánom, hogy most már csak az öröm napjai következzenek.

Tartson meg sokáig a jó Isten.

A Keleti Régió Kolping Egyesületeinek Találkozója Debrecen – Hármashegyialján, az irgalmas szeretet jegyében.

„...amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek...”
(Mt 25, 40)

Szent Erzsébet évében a Kolping Egyesület is csatlakozott ahhoz a lelkeségi irányulthoz, hogy cselekedeteinket, együttlétünket Szent Erzsébethez hasonlóan az irgalmas szeretet hassa át. Saját egyesületi majálisunkon már megismerkedtünk a Szent életével, litániánkat is Róla vettük és csoportos vetélkedőn énekeltünk, verseltünk Szent Erzsébet önfeláldozó életéről.

Ennek fényében készültünk a Körzeti Találkozóra, melyre július 21-én, Debrecenben és Hármashegyialján került sor. Ha visszaemlékszünk erre az időszakra, bizony mindannyiunkban először is a 40 fokos, tikkasztó hőség sejk fel, ami az előkészületeket nehezítette és a nagy létszámú részvételben való reményünket kissé megingatva. De egymást erősítve és példát véve Szentünkről, aki esőben, sárban, hidegben, melegben gyakorolta az irgalmasság cselekedeteit, mi is nagy elszántsággal készítettük elő a rendezvényt. Hála Szent Erzsébet közbenjárásának – és Bisztriczkiné, Mártika hívó telefonálásainak – a többi egyesületek tagjai sem riadtak vissza az esetleges rosszullétektől, s igazi Kolpingos lelkiülettel jöttek, hogy együttlétünket gazdagítsák. Tíz településről, mintegy 80-an vettünk részt a Szent Erzsébet-napon.

Programunk a Szent István Templomban kezdődött egy közös imádsággal és a testvér-egyesületek köszöntésével. Ezt követően bepillantottunk Szent Erzsébet életébe, a róla szóló filmen keresztül. A film információgazdagságát sokan dicsérték, nem sejtve, hogy ennek később még nagy fontossága lesz. No, de ne vágjunk a

dolgok elébe! Ezt követően különvonattal utaztunk ki Hármashegyialjára, élvezve az erdei környezet szépségeit, s enyhet adó levegőjét. Kint szabadtéri szentmisével kezdtük ottlétünket. Mindig megható a különböző helyről érkező Kolpingosok odaadó szolgálata a Szent Cselekményben. Az áldozatbemutató, most nem csak a pap részéről – Szegedi Kálmán atya – volt teljes, hanem a hívek részéről is nagy felajánlás volt a hőség elviselése. Így mindenki „rászolgált” a finom ebédre, mely Szabó István létavétes szakács vezetésével készült- növendék borjú pörkölt, kapros-túrós- tejfölös galuskával el is fogyasztottunk szinte mindent.

A felnőttek már elszoktak a főként gyermekkorban szokásos vetélkedőktől, versengéstől, így kicsit „lázadozva” fogadták a hírt, miszerint most számot fogunk adni nagy magyar szentünk életéről, tetteiről. Eközben az elnökök félrevonulva megbeszélték az aktuális Kolpingos eseményeket, teendőket. A vetélkedő után Kálmán atya vezetésével kirándulhattunk a Kilátóhoz és az erdő szépségeiben gyönyörködhattunk. Bizony nagyon kellett csipkedni magunkat, hogy a dudálással hívogató Zsuzsivonathoz odaérjünk, ami visszahozott Debrecenbe. De nem széledtünk még szét, mert értékelni kellett a vetélkedőt, a napot, amit mindannyian örömmel nyugtáztunk és mindenki 1. helyezett lett.

A Keleti Körzet Elnöke, (egyben a Debreceni Kolping elnöke is!)

Dr. Szulyovszky Menyhért (jobbról)
a Keleti-körzet elnöke vezette a találkozót

Dr. Szulyovszky Menyhért még egyszer megköszönte mindannyiunk áldozatos részvételét. Mi pedig megköszönjük neki azt az időt, energiát, anyagiakat nem sajnáló munkát, amivel a rendezvény gördülékenységét és magas színvonalát lehetővé tette. Természetesen megköszönjük a többi támogatónk – Csóra Miklós, Lesznyák Ferenc – segítségét is! Isten fizesse meg nekik!

Későre járt már, mire a záró imádsággal hivatalosan is véget vettünk a napnak, amit a szentmisére gyülekező Szent István Templom híveivel együtt mondtunk el. Megköszönjük nekik is, hogy templomukban lehettünk! Oda kinn a templom-kertben még sokáig búcsúzkodtunk, megerősítve egymást abban, hogy bár most vannak nehézségek a Kolping Szövetségben belül, de összetartozásunkat és azt a lelkiületet, amit boldog Kolping Adolf atya örökül hagyott ránk, annál inkább erősítenünk kell!

„HÜSÉG KOLPINGHOZ”!

BERKINÉ OLÁH ILONA
EGYESÜLETI TITKÁR

VÁROSMAJOR – MÁRIAREMETE

Jubileumi zarándoklat 1947 – 2007

Gyalogos zarándoklat indul 2007. szeptember 15-én, szombaton a városmajori Jézus Szíve templomból a máriaremetei kegyhely templomába. Hagyománya van már ennek az – imával, elmélkedéssel, énekekkel kísért – vonulásnak. Idén vajon milyen okok ösztönzik a résztvevőket erre a kora őszi zarándoklásra?

A zarándoklat egyik célja az emlékezés két kiemelkedően fontos magyar lelkeség-történeti eseményre.

Kerek 60 évvel ezelőtt folyt le hazánkban a Boldogasszony Éve. Ez 1947. augusztus 15-én kezdődött és 1948. december 8-ig tartott. Megrendezéséről Mindszenty bíboros javaslatára és ösztönzésére döntött a püspöki kar.

A Boldogasszony Éve a második világháború utáni fél évszázadban a magyar katolikus egyház máig legjelentősebb országos lelkeségi eseménye volt.

Ennek során a több milliós magyar katolikus közösség a Boldogasszony oltalmát kérte, hogy a második világháború lelki, erkölcsi, szellemi kártevései után megerősödjön a magyar katolikus egyház, püspökeiben, papjaiban, híveiben egyaránt, és mint erős egyház, erős katolikus közösség élhessen, az egyre fokozódó egyház ellenes, vallásellenes támadások tüzeiben. 1947-ben, 1948-ban járunk.

Nem volt más a Boldogasszony Éve, mint egy hatalmas, az egész országra kiterjedő lelki gyakorlat, amely átjárta az egész országot, annak mindegyik részét.

Mindszenty bíboros ugyanis 1946-ban, 1947-ben világosan látta, hogy rövidesen létrejön hazánkban a kommunista irányítású proletárdiktatúra, amely hivatalos programjává teszi az egyház, a val-

lás egyelőre háttérbeszorítását, majd azután végleges megsemmisítését.

Ezeréves története során a magyar katolikus egyház ekkor merőben új helyzetbe került, olyan körülmények közé, amelyben még sohasem volt: ekkor került közvetlen testközelbe a hivatalos, államiilag szervezett és erőszakkal terjesztett ateizmussal, materializmussal.

Hogy ez kivédhető legyen, ezért van szükség hazánkban erős katolikus közösségre – hirdette Mindszenty.

Erős magyar katolikus egyházzá, amelynek tagjai hitükben erősek, öntudatosak, hűségesekek; akik a keresztény egyéni és társadalmi erkölcsi elvek valóra váltásában erősek; akik a jézusi tanítással kiteljesített Tízparancsolat szerinti életben erősek; akiknek magyar nemzeti tudatában szétszakíthatatlan erővel összefonódik magyarság és kereszténység.

Ezt a sokágú hivatást tudatosította a katolikusokban – az egész ember belső-külső világát megmozgató élményekkel – a Boldogasszony Éve időszakában szervezett sok száz különféle rendezvény az egyházközösségekben, családi körben, iskolában, egyesületekben, az érseki-püspöki székhelyeken; kis falusi templomokban, kápolnáknak és bazilikákban, katedrálisokban; a korabeli katolikus irodalomban, költészetben, képzőművészetben, zenében, a katolikus sajtóban.

És ezt a sokágú hivatást tudatosították az ország összes Mária-kegyhelyén vezetett zarándoklatok, amelyek szervesen beilleszkedtek a magyar lelkeségtörténet sok évszázados Kárpát-medencei hagyományaiban, Európa ezeréves lelki örökségébe.

Sok ilyen rendezvényen személyesen részt vett, bemutatta a szentmisét és prédikált az országot járó Mindszenty bíboros /primás – elődei alig-alig mozdultak ki Esztergomból, Budapestről/, vele együtt az érsekek, püspökök, a legkiválóbb hitszónokok és mások, hiteles emberek.

Hatalmas hívőtömegek gyűltek Mindszenty és püspöktársai köré az ország számos pontján, egyes helyeken ötven – százezren; korabeli sajtóbecslések szerint a másfél év alatt összesen mintegy öt millióan.

Hatalmas lelki gyakorlat volt a Boldogasszony Éve, amely Mindszenty szándékai szerint 1947 – 1948 során az ország katolikus lakosságát – de sokakat a más vallásúak közül is – tudatosan felkészítette, megerősítette a rájuk váró üldözés időszakára.

És ma már világosan látjuk: nem volt hiábavaló, nem volt eredménytelen a Boldogasszony Éve hatalmas imafolyama, imaáradata: a Boldogasszony oltalma alatt a magyar katolikus egyház túlélte az üldözés keserves évtizedeit, annak vad és nyers első szakaszát éppúgy, mint ravasz és rafinált második szakaszát. S hogy négy évtized elteltével az 1989/90-es fordulat itt hazánkban egy élő – eleven, új életre, megújulásra kész katolikus egyházat talált, abban a Boldogasszony Éve hívő – millióinak imádsága is benne volt.

Mindszenty bíboros ugyanis – és az általa vezetett 1945 – 1948 közötti több milliós magyar katolikus közösség – igen erősen hitt az ima erejében. S hogy joggal hittek és bíztak az ima erejében, hatalmában, „eredményességében” – ezt a Boldogasszony Éve fényesen bizonyította.

És 60 évvel ezelőtt történt a Boldogasszony Éve kiemelkedő eseménye: a nagy zarándoklat – sorozat innen a Városmajorból Máriaremetére.

1947. szeptember 14-én mintegy százezer férfi rőtta az utat gyalogosan, Mindszenty bíborossal az élükön, imádkozva, elmélkedve,

énekelve, végig a több mint 10 kilométeres távot.

A következő vasárnapon a nők, asszonyok járták végig ugyanezt az utat; majd egy hét múlva, szeptember 28-án az ifjúság – fiúk és lányok – követték a felnőtteket.

Az asszonyoknak Meszlényi Zoltán püspök, a fiatalságnak Czapik Gyula érsek misézett és prédikált Máriaremetén /de ők maguk nem vettek részt a gyalogmenetben/.

Mintegy negyed-millióan hó-doltak e három szeptemberi vasárnapon 1947-ben a remetei Boldogasszony előtt. Ebbe kapcsolódunk be, most, 60 év után.

Boldogasszony Éve és a máriaremetei zárandoklatok részletes ismertetése a szakirodalomban: Mészáros István: Boldogasszony Éve 1947/1948. Mindszenty bíboros evangelizációs programja. Ecclesia Kiadó. Budapest 1994. (képekkel); Kovács Gergely: Isten embere. Szemtől szembe Mindszenty bíborossal. Új Ember Kiadó. Budapest 2005. (képekkel). Megjelenés előtt áll a Mindszenty bíboros életéről szóló DVD, Új Ember Kiadó, Kovács Gergely munkája.

- Szeptemberi zárandoklatunk egyik célja tehát az emlékezés ezekre a jelentős és fontos hazai lelkiélettörténeti eseményekre, amelyek 60 évvel ezelőtt történtek. Zárandoklatunk másik célja a továbbfolytatás.

Mert mi is volt Mindszenty bíboros célja a Boldogasszony Évvel és a máriaremetei zárandoklatokkal? Hogy minél erősebb legyen a magyar katolikus közösség. Erős legyen a magyar egyház, de nem az anyagiakban, pénzügyekben, nem a világi hatalom birtoklásában, nem a politikai kapcsolatokban, pártkötődésekben legyen erős.

Hanem – ismételve a már elmondottakat – olyan erős közösség legyen, amelyek tagjai hitükben erősek, a keresztény egyéni és közéleti erkölcsi elvek, értékek valóra váltásában erősek, a Tízparancsolat aktív megélésében erősek, a

krisztusi szeretet tevékeny megvalósításában erősek, és nemzetudatukban elválaszthatatlan erővel összekapcsolódik magyarság és kereszténység.

Tehát ezekben erős katolikus közösség, ezekben erős katolikus egyház – ezért dolgozott Mindszenty egész életében.

60 év elteltével ma, a globalizáció világában ugyanez a feladat, hiszen lényegében azonos lelki – szellemi – erkölcsi kártevésekkel szembesül mai magyar egyházunk, 2007-ben.

De nagy hangsúllyal kell hozzátennünk: ha napjainkban ugyan ezekben az értékekben erősek a magyar katolikus egyház tagjai, akkor – mind az e közösségbe tartozó öntudatos egyéneknek, mind az erős egységbe kovácsolódott közösségnek – jelentős szerteszágázó, széles körben érvényesülő és mozgósító hatásai lehetnek az egész magyar társadalomra, annak különböző rétegeire, csoportjaira, a vallás, az egyház iránt közömbösökre, az egyházzal, vallással szembenállókra is.

Elmondhatjuk: az erős egyház, vagyis a lelkiekben gazdag erős egyház képes az egész magyar társadalom emelkedésének elősegítésére.

Erős egyház, lelkiekben gazdag közösség akarunk lenni mi is, mai magyar katolikusok, még mai is több millióan, ugyanúgy, mint elődeink 1947-ben. S mint lelkiekben gazdag, erős egyház akarunk mai zürzavaros világunkban az egész magyar társadalom segítésében, felemelésében részt venni.

Ennek a szándékunknak akarunk nagyobb nyomatékot adni azzal, hogy az egész magyar egyház nevében búcsújárásunkkal a nagy nyilvánosság elé lépünk, a főváros lakosai elé lépünk, ország – világ elé lépünk. S miközben – 60 évvel ezelőtti elődeink nyomaiban – rójuk az utat, sokágú hivatásunk e szándékairól, feladatairól, kötelességeiről, felelősségéről gondolkodunk, meditálunk; a gyaloglás fáradságával, kényelmetlenségeivel bűneinkért s mások bűneiért engesztelünk; egyházunkért és ha-

zánkért, hívókért és hitetlenekért, szegényekért és gazdagokért fohászokodunk.

Mert mi is nagyon bízunk az alázatos ima hatalmában, az önként vállalt engesztelő tettek erejében, akárcsak 60 évvel ezelőtti elődeink.

De az emlékezés és a továbbfolytatás mellett egy speciális célja is lehet szeptemberi zárandoklatunknak.

Körül nézve mai hazai világunkban, sokak tapasztalata a következő: számos katolikus – keresztény ember lelkébe is beszüremkedett és erősödni látszik a gyűlölet érzése mások ellen, személyek, csoportok ellen. Ennek sok jele érzékelhető napjainkban.

Ezért először is érdemes lenne egyéni lelkiismeret vizsgálatot tartani: kiket gyűlölök én, a Krisztus – hívő keresztény – katolikus ember? Vajon e kérdésre ebben a pillanatban milyen arcok villannak előm?

Ehhez persze tisztázni kellene a fogalmakat. Mi is a gyűlölet? Miben különbözik a haragtól, düh-től, az utálattól, lenézéstől, az unszimpatiótól, mások semmibevevésétől, mások „nem kedvelésétől” stb.

Ami kétségtelen: a gyűlölet tönkreteszi a gyűlölődő ember belső világát; a gyűlölődés minden tekintetben gyengíti az embert, a hívő embert is, az egyházat, a közösséget is.

Éppen ezért ajánlom, hogy – Krisztus példája nyomán – Mindszenty bíboros tanítását kövessük: ne gyűlöljük vissza a bennünket gyűlölőket, hanem imádkozzunk értük, hogy kevesebb rosszat tegyenek, hogy valamelyes jó megtételére is képesek legyenek...

Röviden: Ne gyűlöld őket, imádkozz értük!

Jó lenne erről is elgondolkodni a szeptemberi zárandoklaton.

És szálljon majd az imádság Mindszenty bíboros szavaival a Boldogasszonyhoz: „Szűnjön meg gyűlölet vulkánja, és az égi Édesanya szeretete palástként boruljon ránk”.

Igen, kérjük: boruljon ránk, istenhívőkre, katolikusokra, keresztényekre.

De kérésünkben ez is benne lesz: az égi Édesanya szeretete példaként boruljon a közömbösök millióira, s a vallás, az egyház mai ellenfeleire is...

És a zárandoklat során gondolkunk tisztelettel és hálás szívvel a 20. század kiemelkedő nagy magyar főpapjára, a szentéletű – hőselkű Mindszenty bíborosra, aki 60

évvel ezelőtt ugyanezen az úton velünk együtt lépkedett, ott volt közöttünk, ott menetelt az élünkön.

Ő – számunkra –, a XXI. századi magyar katolikusoknak is, a globalizáció időszakában élő embereknek is fényes világító példakép: életminta a keresztény hitben és a magyar nemzeti öntudatban való bátor helytállás terén, minden körülmények között, jóban, rosszban egyaránt.

Zarándokutunkon köszönjük meg őt a Boldogasszonnynak, s általa a végtelen irgalmú Istennek.

DR. MÉSZÁROS ISTVÁN

(Elhangzott 2007. április 28-án a zárandoklat előkészítő összejövetelen a Városmajori Kistemplomban.)

Aranymisés a Körmendi Kolping Család prézese

1953 június 23-án 11 társával szentelte pappá Kovács Sándor megyéspüspök a szombathelyi székesegyházban.

Dr. Gyürki László pápai prelátus kanonok, plébános 21 éve él és dolgozik Körmenden. 2007. június 24-én hálaadó szentmisét mutatott be 50 év szolgálatáért. A zsúfolásig megtelt templomban olyan egyházi méltóságok is helyet foglaltak, mint dr. Seregély István és dr. Márffy Gyula érsek urak, dr. Konkoly István nyugalmazott megyéspüspök. A Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend tagjai kísérték prézesünket az oltárhoz.

A misén méltatták dr. Gyürki László érdemeit, élete során többször kellett súlyos betegséggel megküzdenie, de hite, kiemelkedő intellektusa, sokrétű tehetsége, mely vasakarattal és óriási szorgalommal párosul minden nehézséget legyőzött. Ennek bizonyítéka többek között, hogy az elmúlt 21 évben templomot és közösségi házat épített. Ebben a házban tevékenykedik a Kolping Család, amelyet 16 évvel ezelőtt szintén ő hívott életre. Töretlen lelkesedéssel segíti munkánkat, reméljük, nyugdíjba vonulása után is velünk marad.

Lehetetlen felsorolni dr. Gyürki László sokrétű munkájának eredményeit, amit az elmúlt 50 esztendőben végzett. Szentföldi utazásai, a róluk készült könyvek, előadások, rengeteg hálás tanítvány, közteri alkotások, dr. Batthyány Stratman László boldoggá avatása...

Legjobban újmisé és egyben aranymisé jelmondata jellemzi:

„Mindent az evangéliumért teszek, hogy abban részem legyen.”(1 Kor, 9,23)

Kívánjuk, hogy nyugdíjas éveiben is ilyen termékeny legyen! Jó egészséget Isten áldásával!

KÖRMENDI KOLPING CSALÁD

Balról-jobbra: Dr. Konkoly István ny. szombathelyi püspök, Dr. Seregély István ny. egri érsek, Dr. Gyürki László prézes, Dr. Márffy Gyula veszprémi érsek, Horváth József prézes

XVI. Benedek pápa levele a Szent Erzsébet-év alkalmából

Arpad-házi Szent Erzsébet születésnapján, július 7-én tette közzé a Szentszék XVI. Benedek pápa Erdő Péter bíborshoz írt levelét, melyben a Szentatya Szent Erzsébet életművét méltatja születésének nyolcszázadik évfordulóján.

Tiszteletreméltó Testvéremnek, Erdő Péter bíboros úrnak, Esztergom-Budapest érsekének, Magyarország primásának, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa Elnökének

Nagy örömmel értesültem arról, hogy ebben az esztendőben különleges módon emlékeznek meg Magyarországi Szent Erzsébet születésének 800. évfordulójáról. Ebből a kiváló alkalmából kérem, tolmácsolja Magyarország és egész Európa híveinek lelki részvételemet a tervezett ünnepeken, amelyek nagyszerű alkalmat nyújtanak, hogy Isten egész népének és különösen Európának felmutassuk e szent ragyogó tanúságtételét. Az ő híre messze túlterjedt saját hazája határain, és igen sokakhoz, köztük nem keresztényekhez is eljutott az egész kontinensen. Erzsébet igazi európai szent: kora társadalmi viszonyait tekintve épp úgy, mint napjainkban, az evangelizáció követhető példája. András király és Gertrúd királyné az új, keresztény Magyarország e hiteles drágakövének szülei gondoskodtak arról, hogy az Istenben való örökbefogadott gyermekség méltóságának tudatában neveljék gyermeküket. Erzsébet magáévá tette Isten Fiának, Jézus Krisztusnak a programját, aki szolgálai alakot öltött, kiüresítette magát, és

hasonló lett az emberekhez (Fil 2,7). Kiváló mestereinek köszönhetően Assisi Szent Ferenc nyomába szegődött, személyes és végső életcélként saját életét hasonlóvá alakította Krisztuséhoz, aki az ember egyedüli Megváltója. A türingiai őgróf leendő feleségként a szegények szolgálatának szentelte önmagát, s ebben a szolgálatában fölismerte az isteni Mesterhez való hasonlóvá válás igazi útját. Egyesítette a menyasszony hozományát az édesanya példaadásával, buzgón gyakorolta az evangéliumi erényeket, amelyeket Assisi Szent Ferenc iskolájában ismert meg. Az Egyház igazi leánya volt, konkrét tanúságtételével Krisztus szeretetét tette láthatóvá az emberek között. Az évszázadok során sokan követték őt, akik úgy tekintettek rá, mint a keresztény erények tiszta példaképére, amelyeket radikális módon élt meg a házasságban, a családban és az özvegyiségében egyaránt. Példája politikai személyiségek számára is ösztönzőnek bizonyult, hogy buzgóságán felbátorodva a népek közti kiengesztelődésen fáradozzanak. A nemzetközi Szent Erzsébet-év, amely az elmúlt esztendőben, november 17-én kezdődött Rómában, szolgáljon újabb ösztönzésekkel, hogy mélyebben megérthessük Pannónia e leányának lelkiségét, aki ma is emlékezteti honfitársait és az európai kontinens lakóit az Evangélium halhatatlan értékeinek fontosságára. Bíboros Úr, bensőséges jókívánságaimat küldöm, és kívánom: Szent Erzsébet személyének * és művének mind mélyebb ismerete segítse elő, hogy egyre tudatosabban fedezzék fel Magyarország és egész Európa keresztény gyökereit, a fe-

lelős személyek pedig érezzenek ösztönzést arra, hogy harmonikus és másokat tisztelő módon fejlesszék a dialógust az Egyház és a polgári társadalom között egy valóban szabad és szolidáris világ építése érdekében. A nemzetközi Szent Erzsébet-év legyen kedvező alkalom a magyarok, a németek és egész Európa számára, hogy megjelenítsék az atyáiktól átadott keresztény örökséget, hogy továbbra is ebben találják meg a szükséges forrást, s hogy a nemrég megkezdett új évezredet igazán termékennyé tudják tenni. Miközben mindannyiukra hívom Mária, Magyarok Nagyasszonya, Szent István és Szent Erzsébet hathatós védelmét, szívesen adom Önre, Bíboros Úr, valamint a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjaira, a papságra, a szerzetesekre és a hívekre egyaránt különleges apostoli áldásomat, bőséges mennyei kegyelmek zálogát.

Kelt a Vatikánban,
2007. május 27-én

XVI. BENEDEK PÁPA

Alsó és Felsőpáhoki hírek

Zarándokút a sümegi Sarlós Boldogasszonyhoz

*„Imádkozzatok a gyűlölet-katlan kialakulásáért,
Az áldozatos szeretet föllobbanásáért,...
Szűnjön meg a gyűlölet vulkánja,
és palástként boruljon ránk az égi édesanya szeretete.”*

(Mindszenty)

Július 2-án gyalogos zarándoklatra indultunk – alsó és felsőpáhoki Kolpingosok és a helyi egyházközség hívei. Kovács János prézes vezetésével gyalogosan mentünk a sümegi kegytemplomba.

A várandós Szűzanya Szent Erzsébethhez tett látogatásának emlékére és Mindszenty gondolatának jegyében úgy döntöttünk, hogy mi is hasonlóképpen gyalog tesszük meg az odavezető huszonhét kilométeres utat.

A zarándoklat célja: hazánk lelki megújulásáért való engesztelés.

A csoportban 11-70 éves korig voltunk zarándokok, összesen harmincketten.

Kora reggel indultunk, és imádkozva, zsoltárokat énekelve, beszélgetve haladtunk a cél felé.

(A biztonság kedvéért autós kíséretünk is volt, de csak a csomagok szállítása volt a dolga, senkinek nem volt segítségre szüksége.)

A főútra térve talákoztunk munkába siető emberekkel, akik hol meghatottan, hol furcsállva figyeltek minket.

Elöl a zászlóvivők haladtak a nemzetiszínű és a Kolping zászlóval, majd a Jézus Szíve kép és a Szűzanya szobor következett.

János atya pedig hol itt, hol ott tűnt fel közöttünk. Fáradhatatlanul buzdított és lelkesített minket kitartásra biztatva. Többek szerint

az Atya legalább 50 km-es utat tett meg a zarándoklat során, annyit járt-kelt közöttünk.

Délután 5 óra előtt a kegytemplom harangzúgására vonultunk a templomba.

Paszkál atya könnyes szemekkel köszöntötte a nem mindennapi zarándoklatra vállalkozó kolpingosokat és híveket.

Közös szentmisén adtunk hálát, és büszkéek voltunk, hogy nagyszüleink, szüleink nyomdokain járva megköszönhattuk a Szűzanyának a jó termést, a csodás gyógyulásokat, vagy csak egyszerűen az életünket.

Reméljük, hogy mindaz amit átértünk, maradandó gyümölcsöt terem lelki életünkben.

ZUGOR EMÍLIA

Kolping zászló szentelés Nagymegyeren, a Szent István napi ünnepségen

A Kolping zászlószentelés pillanatai

A Nagymegyeri Kolping Család meghívásának eleget téve szabadtéri szentmisét celebrált Dr. Bolberitz Pál országos prézesünk a helyi plébánia kertjében és egyben megszentelte a Kolping család zászlaját. A Szentmisén Pavel Zátka a Szlovák Kolping Szövetség országos prézese koncelebrált. Az ünnepségen részt vettek, Margita Markova szlovák és Nagy Sándor magyar főtitkárok is, valamint a helyi Kolping testvérek.

Ez az esemény is igazolja a Kolping mozgalom szerepét Európában és a világban, mely hidat alkot népek és nemzetek között.

NAGY SÁNDOR

Zarándoklat Maria-Rain-ban

A Klagenfurti Kolping Család elnökének meghívására, magyar küldöttség is részt vett szeptember 1-én Maria-Rain-ban rendezett zarándoklaton. Az eseményeket követően jutott idő baráti beszélgetésekre, kapcsolat építésre úgy az osztrák, mint a szintén jelen lévő szlovén Kolping küldöttséggel is.

Balról-jobbra: Nagy Sándor, Kovács László, Josef Melhior, Nemes Róbert, Karosi Ottó, Josef Sauperl

29-ik EUROPA -SEMINÁRIUM Strassbourgban

Huszonkilencedik alkalommal voltunk hivatalosak a strassbourgi Semináriumon, amelyen a Kolping International Köln, és Anton Salesny úr meghívása nyomán vehettünk azon részt.

Anton Salesny tanácsos úr a Nemzetközi Kolping Szövetség Európa megbízottja Strassbourgban az Európa Tanácsban, és ebben a minőségében volt vezetőnk a hat napos szeminárium alatt.

Egy rendkívül informatív, tájékoztató, és ugyanakkor intenzív hetet tölthettünk ott, megismerve az Európa Tanács teljes keresztmetszetét.

Június 24-én a délutáni órákban igen barátságos személyes jellegű bemutatkozás keretében ismerkedtünk meg egymással, mint az európai szövetségek küldötteinek képviselőit. Salesny úr már az első percekben a kommu-

nikáció személyesebb „Te” kifejezésének hatására barátvá vált. A kolpingi összetartozás a nyelvi nehézségeket kiküszöbölte.

Az első nap az emberi jogok valamint az Európa Tanács intézményeit kerestük fel, és hivatalosan ezen a napon kezdődött a szeminárium három előadással. A következő keddi napon Párizsban jártunk, ahol a Schumann alapítvány vendégeként ismerkedtünk meg az Európa egység alapítóinak tevékenységével.

Amelyet, egy városnézés követte.

A rá következő két napon az európai egység és az integráció jelentőségével ismerkedtünk úgy szóban, mint pedig az Európai parlament megtekintésével.

Az utolsó pénteki nap az összefoglaló információkat erősítette, ugyancsak értékes előadásokkal.

Meg kell említeni, hogy a résztvevők nemcsak különböző európai országokból voltak jelen, hanem életkoruk is különbözött, így nemcsak egy gondolat csere alakult ki a különböző kultúrák részéről, hanem annak megéléséből is.

Összefoglalva, a huszonkilencedik európa szeminárium, a tárgykörén túl, baráti kapcsolatot is eredményezett.

Köszönjük az igen tartalmas napok szervezőinek munkáját.

NEMES RÓBERT

A szeminárium résztvevői a francia külügyminisztériumban

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

NÉMETORSZÁG

„Felismerni a nyomot- és a jelzést mozgásba” hozni. volt a Titmoning-i Kolping napok 2007. június 22-24 jelszava, amelyet a München-Freising-i egyházmegyei Szövetsége rendezett meg. Több mint ezer tag vett részt ezen az egyházmegyéből, és a szomszédos területekről, szociális és családpolitikai kérdéseket felvetve és tanácsadásokkal megválaszolva.

Figyelembe véve a gyors társadalmi változásokat, a globalizáció és a demográfia alakulásait illetően, a Kolping tagok párbeszéd formájában kísérelték meg - keresztényi szempontokból megválaszolni a kor kihívásait.

A Kolping nap célja ugyanis az volt, hogy egy tematikus iránymutatást adjon, a társadalom részére, az aktív hozzáállás, és kibontakozása érdekében, mivel egy katolikus és szociális szövetség részeként ezt szükségesnek tekintette. Hogy ez a követelmény ismeretese és figyelmet keltő legyen, több politikus is értelmezte ennek szükségességét. Így többek között, a bajor Parlament részéről, Alois Glück is foglalkozott a Családpolitika kérdésével.

Az ünnepélyes befejező szentmisén, Bernhard Hassberger püspök is taglalta annak fontosságát, hogy keresztényi felelősségével élve a társadalom minden egyes tagja számára szükséges az aktív hozzáállás.

ARGENTÍNA

A megfelelő iskolai végzettség előfeltétele, az eredményes munkavállalás eléréséhez. Ez vezérelte a Buenos Aires-i körzet hat Kolping Családját, hogy hetente két alkalommal, pedagógiai kiegészítő kurzusokat létesítsen, az is-

kolai tanulmányokhoz. Tekintettel arra, hogy éppen ebben a térségben a legnagyobb a munkanélküliség, és az alacsony jövedelmek következtében az iskolákban a lemorzsolódás számottevő, ezért szükséges az oktatás nagyobb hatékonysága. Az egyes oktatási területeken, a Kolping Családok nemcsak az oktatás ellenőrzését és kiegészítését tekintik feladatuknak, hanem a szülői háttérrel is segítik a cél elérését. Ennek köszönhetően, az iskolai tanulmányok megszakítása megszűnt, és a tanulmányi eredmény javult. Az ifjúsági tanulmányi csoportok erősödtek, és számos szülő a Kolping Családok tagja lett.

BRAZÍLIA

Don Gilbertó püspök segítségével délen a Maranhao Szövetségi Államban, az Imperatriz egyházmegyében, hét Kolping Családot sikerült újra aktivizálni, valamint három újabb alakulást létrehozni. Egy koordinátor hiánya miatt volt tapasztalható a visszaesés, de sikerült aktív tagok részvételével ezen túljutni. Ennek keretében, a képzés, és szemináriumi ajánlatok valamint a vezetőképzés megerősödött, sőt az első projektek megvalósítása is megkezdődött. Ez többek között a hivatásbeli továbbképzésben nyújt segítséget, hogy munkaalkalmat találjanak. A továbbiakban, hogy a Kolping eszmeiség erőre kapjon, közel száz fiatal multiplikátor segítségével kísérik meg céljaik megvalósítását.

NICARAGUA

„Hozzál magaddal egyet” akció segítségével, 2007. júniusban, 130 fiatal jött össze „fiatalság és elkötelezettség” jelszavával egy szeminá-

riumon. Ennek különlegessége abban állt, hogy a magával hozott fiatal is elkötelezetté vált, a közös célok elérésében. Így többek között, az összejövetellek száma növekedett, szabadidő projektek keletkeztek sport és zene vonatkozásában, gyermekfelügyeletek, és más honfitársak megsegítése érdekében. Nem utolsó sorban ez oda vezetett, hogy Kolping családok létrehozása is ezáltal megnövekedett.

DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG

2006. decemberében, az ottani Szövetség vezetősége egy úgynevezett takarékos csoportot alakított 23 taggal, amelyet a vezetőség támogatott. A tagok havonta legkevesebb harminc pesot tettek a helyi kasszába, amelyet később tovább juttattak a központi számlára. Időközben a tagok száma kétszázra emelkedett, és további taglétszám növekedés is várható volt. Így ez a tevékenység tovább terjedt, és egyben felismerték ennek jelentőségét. Egy bizonyos idő elteltével lehetővé vált ezáltal már kölcsönök folyósítása is.

UKRAJNA

Az orvosi ellátás különösen az asszonyok számára Csernovitz városában nem kielégítő. Sokan kezelés végett, Kievbe járnak. Az utazási költségek számottevőek.

A csernoviczi Kolping Család, melyben több orvos is található, egy kezdeményezéssel élt, a probléma megoldásában.

Egy kisebb épület átalakítást követően, lehetővé vált az orvosi ellátás megkezdése, és így a rászorult szegényebb betegek ellátása helyben megoldódott.

URUGUAY

Az Uruguay Kolping fiatalok, ez év júliusában két úgynevezett szabadidő ajánlatot (Rondas) létesítettek gyermekek számára a nyári szünetidőben, szociálisan jobban rászoruló városrészekben, egyes városokban. Egy ilyen Rondas létesült északon, a másik Montevideóban. Mindkét helyen 100 Kolping fiatal vett részt ezeken, és heteken keresztül tevékenykedtek az egy hétig tartó „szabadidő ajánlat” létrehozásában. Azokon megközelítően 1000–1000 gyermek vett részt, ahol is gyűjtött élelmiszer, használt ruha, és kisebb pénzdomány átadására került sor. A hét eleje vonakodva kezdődött, később a szülők is meglátogatták, hogy gyermekeik felügyelete biztosított-e, a hét végén már viszont szomorúan vették tudomásul, hogy a „szép hét Kolpinggal” befejeződött.

HELYESBÍTÉS

Előző számunkban a Júniusi Kolping Újságban tévesen adtuk hírül, hogy Bernhardt Hennecke urat 11 évi gazdaságvezetői tevékenységet követően, újraválasztották. A XXXI. Nemzetközi Közgyűlésen Msgr. Axel Werner nemzetközi főprézes elismerte és méltatta tevékenységét, de az új gazdasági vezető Bernhard Burger lett, aki azonban eddigi svájci tisztségét ilyen vonatkozásban főállásban tovább végzi.

NÉMETORSZÁG

2007. június 6-8 között észak Németországban Heiligendamm-ban tanácskozott a G 8-as csúcs, a világ 8 legbefolyásosabb államának vezetői. Napirenden első helyen szerepelt, hogy milyen intézkedés szükséges a klímaváltozás megakadályozása, valamint a mileneumi fejlődéscélok elérése érdekében. A civiltársadalom az értekezlettel, párhuzamosan, kívánta követeléseit előtérbe helyezni, és az államfőket konkrét lépésekre kötelezni. Egy rock koncert is jelen volt, amely, konkrét projekteket is felvetett, a szegénység elleni küzdelemben, továbbá a betegségek kezelésének érdekében. Kolping International ugyanakkor Margret Kawooya ugandai résztvevő segítségével szólt az AIDS problémák és azok árváinak érdekében. Egy aláírás akció eredményeképpen 1,5 millió aláírás gyűlt össze, „a te hangod a szegénység ellen” jelszóval, melyhez további 50.000 - Kolping-i gyűjtés került. Tekintettel arra, hogy a TV állomások világszerte közvetítettek erről, így Kolping Internationál kezdeményezése is ismertté vált. A rock koncert előadásának végétével, a béke Nobel-díjas Prof. Muhammed Yunus, és Margret Kawooya találkoztak, egy mikro pénzügyi megoldás kidolgozása céljából.

KÖLN

Zarándokok naponta keresik fel Adolf Kolping sírját a Minorita templomban, kéréseik meghallgatása céljából. Ez év májusának második felében, egy zarándok csoport – szeminárium papnövendékek – Passauból, püspökük vezetésével Wilhelm Schraml-al érkeztek. Ő hosszú éveken keresztül mint egyházmegyei prézes volt Passau-ban, és jó kapcsolatai vannak a Kolping szervezettel. A küldöttség tagjai, nemcsak Kolping életművét tanulmányozták, amely mintaképül is szolgálhat számukra, hanem kifejezetten a mai katolikus szociális elkötelezettséget kívánták tanulmányozni. A püspök

beszédében rámutatott az egyház és a társadalom együttműködésének szükségességére, valamint reményét fejezte ki, hogy a növendékek pappászentelésüket követően, mint prézes tudnak jelen lenni a Kolping családoknál.

DÉLTIROL/OLASZORSZÁG

A szünetidő végétével, a déltiroli szövetség átvesz egy további ifjúsági kollégiumot, Bozen-ben. Ennek átvételét követően már 460 szálláshellyel rendelkeznek. Sokan igénylik a szálláshelyeket, mivel egyrészt a hivatásbeli képzéssel függ össze, másrészt pedig olyanok, akik munkavállalás céljából tartózkodnak ott, és naponta nem tudnak otthonukba visszatérni. Ennek érdekében a Kolping házak mellett az államtól átvesznek olyan ingatlanokat, úgymint Brixenben is, hogy jelentkező igényeknek megfeleljenek. Így a szövetség már a legnagyobb privát szállásadóvá vált, és amint ezt Otto Sauer tartományi megbízott is egy Kolping-ház felavatása alkalmával említette, nemcsak kedvezőbb költségtérítést eredményezett, hanem pedagógiai szempontokból is megfelelőbb eredményeket sikerült ezáltal elérni.

SVÁJC

Május 17-20 között zajlott Obwalden tartományban a negyvenedik "Friedenswande-rung" A legelső találkozót Jozef Éberli nemzeti prézes hozta létre, 1963-ban, német, luxemburgi, és svájci tagokkal. A cél elsősorban az volt, hogy a második világháborút követően, a háború sebeit gyógyítva, egy békes egymásmellet élést biztosítson. Ez olyan eredményessé vált, hogy az évenként megrendezett együttlét, ill. vándorlás program-pontá vált. A továbbiakban, más országok is csatlakoztak úgymint Dél-tiroli, Ausztria, Csehország, Románia stb. Ezáltal nemcsak személyi kapcsolatok, hanem Kolping családok kapcsolatai, valamint a nemzetközi szolidaritás is növekedett.

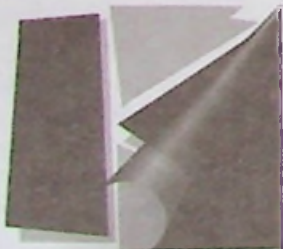
Növekedjék tovább is ebben a szellemben, mint az a franciák béke dalában található: „a te arcod a béke, a béke te vagy, én, mi mindannyian, mert a béke mindegyik közülünk.”

BRAZÍLIA

A brazíliai szövetség feladatának tekinti, hogy az embereket arra képesítse, hogy aktívak legyenek az életben, a társadalomban, az egyházban, a kultúrában, valamint a politikában egyaránt. Ennek elérése céljából, kurzusokat szemináriumokat indít, amelyek tájékoztatást adnak a katolikus szociális tanításról, és motiválják az egyént, hogy aktív vallási és társadalmi személlyé váljék, feladatokat, vezetői tevékenységet, szövetségeket, szervezeteket és pártokat képezzen. Ennek eredményeképpen, 2006-ban 4847 személy vett részt kurzusokon és szemináriumokon, 2428-an vezetőképzésen, 780-an már a vezetői felelősséget is gyakorolták, úgy a politikában mint pedig a szakszervezetekben.

PERU

Az egész világon hiányt képez a jövedelemszerző munkavállalás lehetősége. Ez természetesen Perura is vonatkozik, akár a munkanélküliekre, mint pedig a rész munkaidőben foglalkoztatottakra. A Kolping szövetség ezért, olyan lehetőségeket kínál, hogy képzés által, kisipari tevékenységeket folytassanak. A mezőgazdaság irányában is hasonló tevékenységekre ösztönzik a tagokat, különös tekintettel arra, hogy többségük ezeken a területeken élnek. Ennek következtében viszont más fajták honosításával, és nagyobb természeteredmények esetében a jövedelménövelő lehetőségek adottak.

Száz művész száz alkotását mutatják be a Szent István Bazilika altemplomában. Jól haladnak az előkészületek a főeseményre.

A budapesti Szent István Bazilika altemplomában száz neves művész száz műalkotásából nyílt kiállítás a városmisszió keretében. A kiállítás célja, hogy az ide érkező külföldieknek és a hazai zarándokoknak megmutassa hazánk értékeit, hogy lássanak mást is, mint amit az idegenforgalmi intézmények szokásos választéka nyújt.

Ez a kiállítás csak kis része annak számos megmozdulásnak, akciónak, amire már eddig is sor került.

Hiszen nagy megtiszteltetés, hogy Párizs, Lisszabon, Brüsszel és Bécs után idén Budapest vállalta a városmisszió évének lebonyolítását.

Az eseménytől joggal várják Európa katolikusai, hogy hasonlóan sikeres lesz, mint annak idején thazéi közösség budapesti találkozója.

Mi is történt Budapesten 2001. decemberben? 70 ezer fiatal gyűlt össze öt napra a magyar fővárosban. Budapesti plébániák, gyülekezetek és családok fogadták őket. A helyi fiatalok által szervezett délelőtti programokat a különböző plébániákon és a gyülekezetekben tartották. A délutáni közös programok pedig a városközpontban zajlottak. A napok gerincét a háromszori közös imádság adta. A rendezvény ökumenikus volt.

A városmissziók sora 2003-ban indult meg Bécsben, 2004-ben folytatódott Párizsban, 2005-ben Lisszabonban, 2006-ban Brüsszelben és 2007-ben érkezik el Budapestre. E városok főpásztorai és mi is azért küldünk delegációt a többi missziót tartó városba, mert meg-

akarjuk mutatni, hogy a főpásztoroknak a püspöki küldetése a saját részegyházukon kívülre is szól és egymásért is felelősek vagyunk, a részegyházunk határain túl is szól a keresztény küldetésünk.

A budapesti városmisszió első sorban a magyar keresztények ügye, de jelentős idegenforgalmi esemény is lehet. Jó, ha minél többen aktívan bekapcsolódunk. A Magyar Kolping Szövetség tagjai plébániáikon, a kolping családok révén segíthetik a misszió sikerét. A városmisszió nemcsak Budapest ügye de megcélozza az ország több nagyobb települését is.

A városmisszióval kapcsolatban érdemes felidézni dr. Erdő Péter esztergomi érsek atya néhány gondolatát.

Európa újra evangelizálását II. János Pál pápa hirdette meg. Az európai városmisszió erre a felhívásra válaszol. Miért nevezzük misszióknak? Azért, mert bár a misszió a mai általános értelmezés szerint azokra a területekre szól, ahol még nem találtak Krisztus örömhírével, nem csak távoli földrészekén van területe. Az egyház vezetése és a hívek rádöbbenek arra, hogy vannak Európában is olyan területek, ahol az emberek jelentős része még egyáltalán nem került igazán kapcsolatba Krisztus örömhírével. Európában tömegek vannak, akik még az örömhír első meghirdetésében sem részesültek. Tehát valójában missziós helyzet uralkodik.

A városmisszió igazi gyümölcse az kell, hogy legyen, hogy a plébániai közösségek tudatára ébred-

nek a saját missziós küldetésüknek. Tehát nem pusztán együttesen gyakorolják a vallásukat, hanem rájönnek arra, hogy nekik, mint közösségnek küldetésük van a saját környezetükben, hogy hívó közösség legyen a plébánia.

A nagyváros manapság fontos terület, mert a világ lakosságának egyre nagyobb része él nagyvárosokban. A nagyvárosokban is sokféle gondolkodású, sokféle kultúrájú ember találkozik, különböző világnézetek, felfogások, életstílusok vannak együtt, de a nagyvárosok jelenleg a katolikus hit elmélyülésének és terjedésének is a legfőbb központjai. Az ókori helyzethez hasonlóan ismét városi vallás lettünk. Majdnem azt mondhatjuk, nagyvárosi vallás. Még akkor is, ha sok európai nagyvárosban a hívő keresztények a lakosság kisebbségét alkotják.

A budapesti városmisszióknak módszertani különlegessége van. A kommunizmus ideje alatt a régi népmissziók szokását nem lehetett folytatni. Tehát a templomokban lévő népmissziós kerestekeken a dátumok a negyvenes évek végével befejeződtek, 1948-ig szerepeltek csak az évszámok. Ezek a régi plébániai missziók is egy újraevangelizáció emlékét hordozták. A nép szinte elfeledett hagyományát már 2003 óta fel akartuk eleveníteni és ezért plébániáinkon tartottunk missziós hetet. Ennek során rengeteg értékes tapasztalat összegyűlt arról, hogy

1. a plébánia intenzívebben elkötelezett munkatársait hogyan lehet egymással még szorosabban összekapcsolni, akár elmélyültebb lelki programokkal is.

2. a plébánia egész közösségét hogyan lehet megszólítani, akár liturgikus vagy más formában.

3. a plébániai közösséget hogyan lehet megnyitni a világ felé.

Az előkészületek során eddig számos, különféle stílusú és nagyságú rendezvényt szerveztek. Így január 13.-án missziós szentmise volt a Bosnyák téri plébániatemplomban, január 25.-én a Lehel téri

templomban. Párizs segédpüspöke tartott előadást papoknak, animátoroknak, plébániai missziós csoportoknak a párizsi városmisszióról.

Február 3.-án a városmajori templomban Erdő Péter bíboros úr számolt be a városmisszióról ugyancsak papoknak, animátoroknak, plébániai missziós csoportoknak.

Február 9.-én a krisztinavárosi templomban volt városmissziós találkozó.

Február 17–18.-án előkészítő lelkigyakorlatot tartanak a plébániai missziós csoportok tagjai részére Esztergomban

Március 24–25.-én megismételték a február 17–18.-i rendezvényt.

Április 14–15.-én Székesfehérvárott ifjúsági missziós fesztivál megrendezése szerepelt a program előzetesben.

Május 12.-én óriási sikere volt a Budapest körüli „Élő rózsafüzér” zárandoklatnak Nagytarcsa – Ecsér – Rákoskeresztúri köztemető – Pestszentimre – Soroksár – Nagytétény – Gazdagrét – Pesthidegkút – Csillaghegy – Fót – Mogyoród – Máriabesnyő – Nagytarcsa útvonalon. Résztávok teljesítésével is részt lehetett venni a zárandoklaton).

Május 28.-án, pünkösdhétfőn Mária Remetén mutatták be a plébániák missziós terveiket. Ezt a rendezvényt a sok éve ezen a napon megrendezett karizmatikusok találkozójaival együtt rendezik, hogy elkerüljék a két program ütközését.

Az előkészítésbe számos plébánia kapcsolódott be, legtöbbről az interneten is tájékozódhatunk.

További programokról a rendezők ígérete szerint később, de időben értesülhetünk.

Aki a misszió néltány műhelytitkára kíváncsi, forduljon Márialigetiné Markhut Katalinhoz (telefon: 209-0385, drótpostacím: mmariak @freemail.hu)

Az előkészületek egyre szélesebb rétegeket mozgatnak meg. Egyik nagy esemény lesz a szeptember 15.-én 8 órakor a városmajori templomtól induló zárandoklat, mely méltán idézi majd fel Mindszenty József hercegprímás által, az elnyomás nehéz éveiben szervezett nagy sikerű zárandoklatokat a Mária Remetei kegytemplomba.

A missziós tevékenységhez a szervezők az alábbi témákban kínálnak ötleteket:

- 1) Meghívások, találkozók
- 2) Konferenciák, kulturális események
- 3) Liturgiák, ünnepek
- 4) Ifjúsági programok
- 5) Szociális, karitatív programok

Sajnos a seniorok számára nincs javaslatuk, de eddigi tapasztalatok alapján ajánlhatom nekünk idősebbeknek az egyéni imát, a rendszeres, vagy alkalmi imaközösségeket. A közös ima ereje óriási.

A városmissziós rendezvény számos területen fedi a Kolping mozgalom céljait és tevékenységét, ezért számunkra a bekapcsolódás nem jelent többletmunkát, de jelentheti csökkent imázsunk javítását.

A Kolping Újság további számaiban további híreket közlünk.

BOLDVAI JÓZSEF

Tisztelt Kolping Testvérek! Kedves Barátaim!

Hosszú idő után köszöntelek benneteket, sajnos az elmúlt fél év problémái (adminisztratív, egészségi, anyagi) miatt az információ áramlás is akadozott.

Most szeretnék rövid tájékoztatást adni a Magyar Kolping Szövetség jelenlegi helyzetéről.

Mint köztudott a MKSZ korábban megalakulása óta – az oktatás, a család, az ifjúság támogatását tűzte ki céljául. A kezdeti törekvések eredményeképpen alapítottuk meg a négy szakiskolánkat, Szekszárdon, Pétfürdőn, Esztergomban, és Gyöngyösön.

Az elmúlt időszakban jöttek létre további oktatási és szociális intézmények, szám szerint 32.

Örömmel jelenthetem, hogy az intézmények fenntartói státusa megoldódott.

A Magyar Katolikus Püspökkari Konferencia jóváhagyásával, létrehoztuk az új fenntartót, nevezetesen a Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezetet (KOSZISZ), melynek igazgatójává – az MKSZ országos vezetőségének javaslatára – Dr. Erdő Péter Bíboros úr az O.V. egy tagját, Juhász Imre plébános urat, a keleti körzet prézesét nevezte ki.

Ez úton is gratulálunk Juhász atyának és kívánjuk, hogy a Jó Isten vigyázza minden lépését, jó egészségben és bölcs ítélőképességben egyaránt, új munkaterületén is.

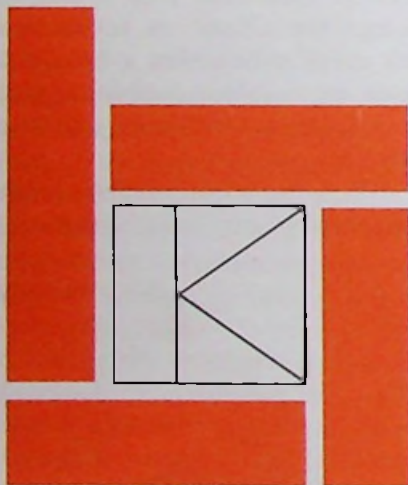
Nagy örömünkre szolgál, hogy megalakult a 109. Kolping Család, Dányban.

Tudom, hogy a források lepadása miatt a programok szervezése komoly problémát okoz a körzeti titkároknak és a Kolping Családok tagjainak. Szerencsére a lelkesedés és a „Kolpingos Szív” a legtöbb helyen áthidalja a pillanatnyi problémákat. E területen is igyekszünk megtalálni a kiutat.

Annak érdekében, hogy erőinket összpontosítani tudjuk a legfontosabb teendőkre a Kolping újság terjesztésében is takarékosági intézkedéseket kíván foganatosítani a szerkesztő bizottság. Kérjük megértéseteket. A ritkább megjelenést több és részletesebb információkkal próbáljuk kárpótolni.

Isten áldja a tisztas ipart.

NAGY SÁNDOR
ORSZÁGOS TITKÁR

A sikeres munka a legjobb reklám

Nagy örömmel hallgattuk az MR 1 Kossuth rádió műsorában a 2007. augusztus 27.-én 16 óra 20 perckor a Várpalotai Kolping Szakiskola tanulóival, Harmat Dáviddal készült riportot. A fiatal autista diák beszámolt az iskolai életéről, sportsikereiről és kedvteléseiről. Külön megemlégtette osztályfőnökét, Judit nénit, akit nagyon szeret.

A riportalany szép kerek mondatai néhány politikusnak is díszelvé válnának.

Dávid édesapja arra a kérdésre, hogy minek köszönheti a fia az elért sikereket, egy mondattal válaszolt: Nagyon szereti Isten a fiamat.

Gratulálunk Dávidnak, Judit néninek és a Várpalotai Kolping Iskola vezetésének.

(H. W.)

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

E-mail: mksz@kolping.hu Interneten: www.kolping.hu Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk OTP 11703006-20422983

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Nyomdai kivitelezés: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác

Főszerkesztő és felelős kiadó: Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs: Kovács László

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor

Szerkesztőség: 1035 Budapest, III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36-1) 250-1239 Fax: (+36-1) 388-7394